ARVEN

Nr 103

2/2015

35. årgang

ISSN 0800-2347

ARVEN - *Meldingsblad for Sannidal Historielag*

Skiløpere fra Sannidal i 1968

I forbindelse med Sannidal idrettslags 100-årsjubileum viser vi her et morsomt bilde av gutteløperne fra bygda som deltok i et kretsrenn på Stathelle 11.2.1968.
Bildet har vi fått låne av Øyvind Wang.

Første rekke f.v.: Bjørn Bratland, Inge Roar Snøås, Birger Wang, John Idar Eggum, Øyvind Homleid.

Andre rekke f.v.: Per Aslak Eikehaug, Trygve Thorsen, Harald Olsen, Geir Tore Hegland, Kjell Haugom.

Kragerødistriktets tidligste industrielle foretak

Mørland Jernverk

Denne artikkelen om Mørland Jernverk ble trykket i 2014 i tidsskriftet "Fortuna". Arven har fått tillatelse til å gjengi den, noe vi vil gjøre i et par nummer framover. Forfatter er Ingeborg Fløystad, pensjonert professor i historie ved Universitetet i Bergen. Hun er dr. philos., vokst opp i Gjerstad og født Ulltveit-Moe. Hennes artikkel er bygd på nitide kildestudier, og gir, i følge tidligere fylkeskonservator i Aust-Agder, Ulf Hamran, det mest inngående og komplette bildet av Mørland Jernverks historie.

Fra 1620-tallet begynte jernframstilling ved masovner her i landet, og først da kan vi etter min mening bruke betegnelsen, jernverk om virksomheten som oppstod.[1] Flere jernverk ble satt i drift i løpet av dette århundret, og blant de eldste finner vi Mørland jernverk i Sannidal i Telemark, nå del av Kragerø kommune. Dette verket var bare i drift et kortere tidsrom, etter alt å dømme fra sist på 1630-tallet til rundt 1665. Det meste av tiden var det to hollendere, brødrene Gabriel og Selius Marselis, som drev verket.

Det eldste jernverket i Telemark var Fossum med røtter fra 1500-tallet, mens Holden/Ulefos og Bolvig jernverk ble opprettet henholdsvis 1657 og 1692. Disse tre jernverkene hadde livets rett i motsetning til Mørland jernverk som ble et kortvarig tiltak.

Men Mørland er ikke uten interesse. Verket er del av den tidlige jernverkshistorien her i landet og av den lokale og regionale historien der verket lå.

Mørland jernverk ble opprettet innerst i en fjordarm der det var et mindre vannfall fra fersk- vannet Mørlandstjenna og ned til fjorden som førte ut til Kragerø-området. Fjordområdet ble i lang tid kalt Verkskilen, men heter i dag Kjølebrønn. Ennå over hundre år etter at verket ble nedlagt, ble området kalt Verket og der var rester etter masovn og hammer.[2] I de seinere tiår har et fiskeoppdrettsanlegg endret landskap og elveleie der jernverket lå.[3]

Hvordan oppstod Mørland jernverk og hva ble produsert der? Hvorfor ble det nedlagt? Det fins lite kilder til verkets historie som kan gi svar på spørsmål, og i terrenget er det ingen fysiske spor igjen etter det.[4] Og det lille som er skrevet om verket er ikke alltid rett. Denne artikkelen er et forsøk på å presentere og sammenfatte noen opplysninger som finnes om dette gamle telemarksjernverket. Samtidig vil det gå fram at mye ved verkets historie ennå er usikkert og ukjent.

Mørland jernverk lå ved Kjølebrønd i Sannidal, nordvest for Kragerø. FOTO: OLAV ULLTVEIT-MOE.

MØRLAND GÅRD OG SAG

Ut på 1500-tallet kom det en sag i området der jernverket seinere lå, Mørland sag.[5] Fra sist på 1500-tallet ble den drevet av adelsmannen Niels Mund. Han hadde år 1600 fått feste Mørland gård av Børge Trolle, lensherre i Nedenes. Trolle festet bort gården, som var krongods, på vegne av kongen. Niels Mund hadde da allerede drevet gården noen år. Han må ha overtatt den etter sin svigerfar som var død 1596, og som hadde hatt Mørland i forlening av kongen. Mund drev Mørland sag.[6] Han døde 1630, og kona Inger Prosdatter Hørby og ett av barna fikk overdratt Mørland gård «og dertil liggendes Sag» på livstid av kongen.[7]. Etter å ha drevet gård og sag en del år, overtok Inger Prosdatter i august 1642 gården Kleve i Solum sogn i bytte for å overlate Mørland gård til den nederlandske storkjøpmannen Gabriel Marselis.[8] Familien Mund knyttes ikke til noe jernverksdrift i kildene, og det er derfor feil når det skrives i bygdeboka for Sannidal og Skåtøy at Nils Mund «hadde festet Mørland med jernverk og sager av kronen».[9]

Men var det andre som tidlig etablerte en jernhytte på Mørland? En opplysning fra 1609 om at hammersmeden Anders Henrichsen hadde anlagt en jernhytte «paa Mons udi Bratsberg len», er av noen blitt tolket som at dette stedet er Mørland.[10] Dette kan heller ikke være riktig. Mons må være -Moss og plassert i galt len i kongebrevet og/eller avskrevet galt fra originalkilden. Anders Henrichsen hadde en hammerhytte i Moss der han er nevnt i noen kilder fra 1610 til 1632.[11]

1 Jeg har argumentert noe for dette i Ingeborg Fløystad: Barbo jernverk i Fortuna nr. 3 Næsjernverksmuseum 2007 s.31.

2 Framgår av beskrivelser fra 1780-åra. Se Bartholomæus Herman von Lovenskiold: Beskrivelse over Bratsberg Amt, Christiania 1784, nyutgitt Porsgrunn 1998, s.111 og Friderich Wilhelm Thue: Forsøg til Beskrivelse over Kragerøe Kiøbstad og Langesunds Fiorden. Kiøbenhavn 1789 s. 5, Faksimilieutgave Oslo 1966.

3 Takk til Kjellfrid Nyhus,født Bakken, for omvisning i området der hun vokste opp og fortsatt bor.

4 Ennå midt på 1900-tallet var der synlig slagg etter jerntilvirkningen i området. Sannidal og Skåtøy bygdebok b.3, Fellesbindet, Kragerø 1953, s. 583. Kjellfrid Nyhus husker også dette.

5 H. Krog Steffens: Kragerø bys historie 1666-1916. Kristiania 1916 s. 3.

6 NRR III s. 609. I kongebrevet datert 6 november 1600 står om Mund «som han i nogle Aar forleden udi sin Livstid havde stedt og fæsted af Kronens Gaarde i Norge». Steffens, op.cit. s. 4. Svigerfaren Pros Lauritsen Hørby hadde vært lensherre i Nedenes len 1565-71 og hadde også hatt Mørland gård, som var krongods, i forlening (NRR II s. 346 og NRR III s. 69). Dette og Børge Trolles forlening av Nedenes da han bekreftet forleningen til Mund på kongens vegne, kan forklare at Mørland, som grenser opp til Søndeled sogn i Nedenes, «ligger til Nedenes len med landsskyld» som det står i Skattematrikkelen 1647 Vil,Telemark s. 54. Dette har kanskje middelalderske røtter?

7 Norske Rigs Registranter (heretter NRR,VI) s. 349,350, datert 1. november 1631.

8 NRR Vill s. 224.

9 Sannidal og Skåtøy, b.3, s. 48, 583.

10 NRR IV s. 331,332. Stedet Mons er ikke nevnt i registeret til NRR. Det knyttes til Mørland i H.O. Christophersen: Fra jernverkenes historie i Norge, Oslo 1974 s. 44 og Øystein Rian: Bratsberg amt på 1600-tallet, Universitetsforlaget 1997 s. 348, 363. Flest opplysninger med kildehenvisninger angående Mørland jernverk er for øvrig å finne i Rians bok kap. 20 Bergverksnæringen formes, og i John T. Lauridsen: Marseliskonsortiet. En studie over forholdet mellom handelskapital og kongemakt i 1600-tallets Danmark, Århus 1987, som er en omfattende studie av Marselisbrødrenes virksomhet i Danmark-Norge.

11 Lauritz Opstad: Moss jernverk, Moss 1950. s. 18.

Fortsetter i neste nummer

Konfirmasjon i Sannidal 29/9-1940

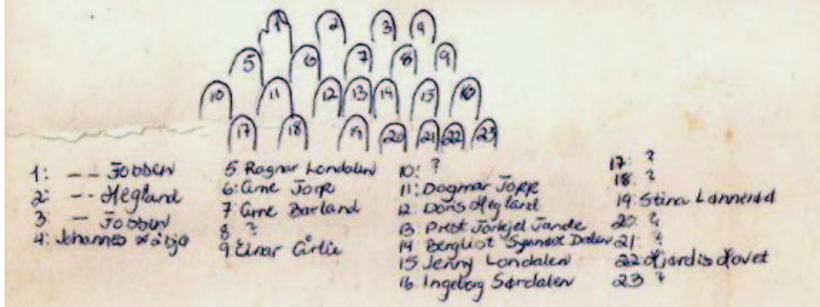

Bildet har vi fått fra en av konfirmantene, Bergliot Synnøve Dalen, gift Sørbø. Hun har også oppgitt de navnene hun vet. Fint om Arvens lesere kjenner igjen de som mangler og tipser oss om navna.

Gratis hjelp?

Et av valgfagene på Sannidal ungdomsskole heter «Innsats for andre». Elevene som velger dette, har lyst til å gjøre en innsats for folk i bygda som trenger litt ekstra hjelp til f.eks. hagearbeid, husarbeid, snømåking etc. Hvis noen av «Arven»s lesere trenger slik hjelp, kan de ta kontakt med ungdomsskolen på **telefon 35 99 25 00. Elevene er disponible hver onsdag kl. 12,45 – 14,20.**

Arven har mottatt «En hverdagshistorie» fra Jostein Kurdøl som vi bringer her. Redaksjonen har skaffet bildene til artikkelen. Dessuten har vi foretatt noen korreksjoner i innholdet.

Dalsfoss sommeren 1944. En «hverdagshistorie».

På ferie hos bestemor og bestefar

Det må ha vært før jeg ble 3 år. Bak bryggerhuset ved Drøyvoldsmo var det en brønn. Denne ble jeg svært nysgjerrig på. Og antagelig i et forsøk på å åpne lemmen, falt jeg ned i brønnen. Her var mye vann og brønnen var dyp. Heldigvis for meg, var det en plank ut fra steinsettinga i den, slik at jeg ved å stå på denne kunne holde hodet over vannet. Jeg skreik og skreik og skreik i håp om å påkalle oppmerksomhet.

Det var et menneske som hørte meg, Margit Aabøe. Hun kom til og ved å legge seg ned, fikk hun tak i meg og fikk meg opp. Denne dagen reddet hun mitt liv. Husker fremdeles da jeg etterpå lå på kjøkkenbordet hos bestemor, ble tørket og fikk tørre klær. Fra denne dag var Margit min gode reservemamma. Hun var alltid kjærlig og blid.

Sist jeg hilste på henne bodde hun i en omsorgsleilighet på Tangen.

Margit var gift med Ragnar Aabøe som var maskinist og god kollega til bestefar Johan Kurdøl. Ragnar og Margit hadde 3 døtre, den eldste, Torunn, var på min alder, så henne husker jeg best.

Og husker jeg ikke helt feil så kjørte far til Ragnar Kragerø/Dalsfoss ruta som snudde ved hengebrua.

(Red. bemerkning: Margit Aabøe var født Nilsen og var fra Tangheia i Kragerø, og gift med Ragnar Aabøe. I et tidligere nummer av Arven var det et bilde av Margot (Haugom) Aabøe som var gift med Per Aabøe. Det er lett å blande navnene her.)

Margit (Nilsen) Aabøe

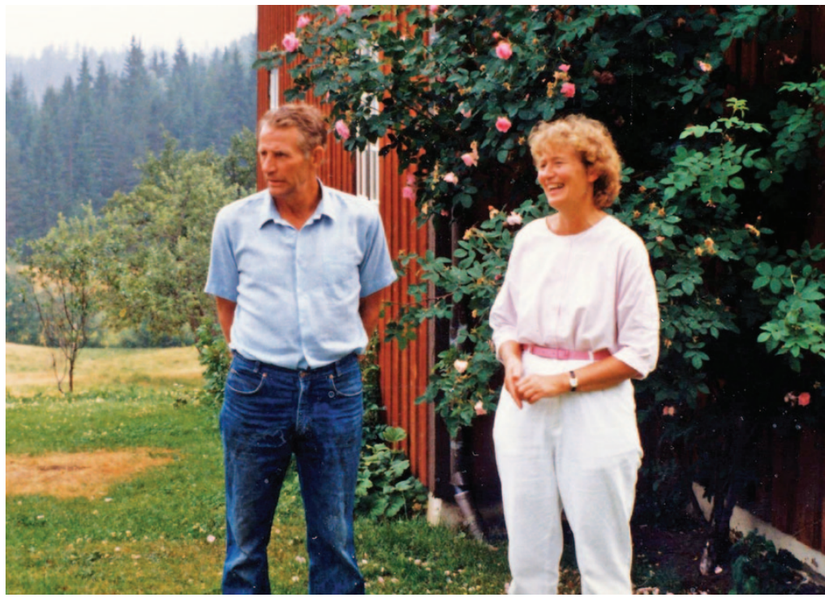

Åsmund og Torunn (Aabøe) Haustveit (datter til Margit og Ragnar) på Aabøe-gården i Tørdal.

Litt fra Kil og Sannidal i eldre tid (2)

Av Jon Nossen

Vi som blei konfirmert i de første åra etter 1900, gikk og "leste" for presten Strøm.

Så vidt jeg minnes begynte vi konfirmasjons-undervisningen i april, og så gikk vi en gang om uka "for presten" - til konfirmasjonen i slutten av september eller begynnelsen av oktober.

Vi møtte i "Kjerkestua" det året jeg gikk - det røde huset bortafor kjerka.

Det var jo ellers et gammelt skolehus også. - Gutter og jenter møtte hver sin dag.

Presten var en stor, tung kar, og likte ikke å kjøre i karjol, så han kom oftest kjørende i trille, og det var nok av stallplass i kjerkestallene.

Strøm hadde ord for å være streng. Han hørte til den gamle embedsmanns-klassen, ville gjerne være med å styre, og likte ikke disse nye radikale skolemestrane, som var kommet til bygda, og som var frampå i styr og stell. Disse var jo v e n s t r e f o l k, og var dermed farlige etter manges syn den tiden. - Det forargelige var også at disse lærerne k u n n e noe, og hadde lest og lært, og fulgt med en god del. - Ikke noe nytt, verken i fortid eller nåtid at dyktighet og kunnskap er minusfaktorer i visse tilfelle, og for enkelte ærgjerrige personer! - Men dette var i den gode, gamle tida, og jeg trur ikke Strøm mente så mye med det, for han var da god høyremann.

Som sagt virket han streng, for han var gjerne alvorlig å se til, og hadde dertil mørkt heilskjegg. Men i bunn og grunn - trur jeg Strøm var et hjertemenneske; han hadde lett for å ta til tårene, og han gjorde alt for at vi konfirmanter skulle "lære" kristendom og komme til troen.

Han hørte oss nok i lekser og salmevers, men han la mere vekt på sin egen plan for undervisningen. Han preka og streva for å innprente oss et visst punkt i planen sin, og så skulle vi helst huske det til neste gang.

Jeg undres om det var "saliggjørelsens orden" han ville innprente oss; i alle fall var det vanskelig å få riktig tak i det. - Presten var helt umusikalsk, så det var et par av oss som var faste forsangere; det gikk på et vis, sjøl satt han bare og brumma litt.

Han kunne nok skjenne en del på dem som ikke kunne leksene. men ellers visste han vel at mange kretser hadde få skoleuker, og at mange av barna var i arbeid med gjeting og annet gardsarbeid.

Blandt konfirmantene dette året var det en gutt fra Kil som hette Jakob. Han var, som så mange den gang, fra en heim der alle streva for utkommet.

Trur nok han kunne lese litt, men han hadde en mindre talefeil som hindra han, og ellers var lyst og interesse andre steder. Men om Jakob kom tilkort i skolen, var han ikke noen småkar ellers. Han var passelig stor og sterk, - og blandt kameratene var han kvikk og morosam og full av påfunn. D e r visste han å hevde seg. Det han likte best å stelle med, var hester, og alt som hadde med hester å gjøre. Han hadde nok ofte vært på prestegarden, så Strøm kjente han, og gjorde han til skysskar for seg under konfirmasjonsforberedelsen.

Når presten kom fram til kjerkestua i trilla si, og med hunden "Leo" diltende baketter, var Jakob straks på pletten, "spretta fra", og satte hesten på stallen. - Leo var ei stor, snill bikkje (St.Bernhard?); den måtte holde seg ute så lenge, men tok seg av og til en tur opp på loftet over skolestua, så støvet drøste ned på oss mellom takplankene.

Når vi så møtte der i Kjerkestua denne varme sommeren, satt vi først bort i mot to timer i ett trekk. Så hadde vi et frikvarter, da var vi ute og rørte litt på oss, og spiste nista vår.

Mange av konfirmantene hadde lang vei; fra Helle, fra Farsjø og fra "borteste" Kjøllbrønn, og befordringen var uten unntagelse apostlenes hester. Etter frikvarteret var vi inne til undervisning igjen ca. 1 time før vi var fri.

Men selv om presten i timen hadde skjent og buldra på Jakob, var h a n like blid når presten kom ut og ga han et vink. I en fart snudde Jakob trilla, var i stallen etter hesten og "spretta for" som det hette.

Vi som skulle gå heimover hasta avgårde i solsteiken. Varmt hadde det vært inne; bedre var det ikke på den støvete landeveien. Veien gikk fra kjerka n e d til elva o p p den bratte bakken til Mo gård, gjennom tunet der, forbi Eikehaugen, og ned noen lange bakker igjen; de hette "Hundegravene" - og så var vi på Humlestadsletta. Men kanskje før vi var kommet så langt, kom presten kjørende. Vi stilte oss opp på veikanten med lua i handa, og så bukka vi pent for presten - og for Jakob, som stolt kjørte videre. - Ja, det var nok litt av en seneforandring for Jakob, men jeg trur at vi andre unte ham den.

Som nevnt hadde Strøm ofte med seg den store hunden sin - Leo, når han var ute og kjørte.

Jeg trur jeg må fortelle ei lita historie om Leo. Den var kjent i bygda de siste åra Strøm var her, eller kanskje det var straks etter han var flytta.

Sannidal kirke med Kirkestua i bakgrunnen, hvor det ble holdt konfirmantundervisning.

FOTO FRA ERNST KALSETHS ARKIV

På Strøms tid var det visstnok ikke faste gudstjenestlige møter rundt om i bygda. Men presten kjørte likevel ofte til Kjøllbrønn eller til Farsjø en og annen søndags-ettermiddag , og holdt møter eller o p p b y g g e l s e der.

En søndag var det et slikt møte i Farsjø. Det var mange folk i stua, og presten satt foran forsamlingen, med Leo på golvet ved siden av seg. Som nevnt, kunne ikke Strøm synge, og han ba da en av de nærmeste mannfolka om å begynne sangen.

Han gjorde så, men da han var kommet en to-tre linjer i verset, gikk det istå for han. Presten ba en annen prøve; han gikk i gang, men da det leid på, sang han a, som det hette, han også. "Du greier det, Ola", sa da presten til en kjent og akta mann, den likeste skogskar og jeger i Sannidal den gang. Ja, Ola k u n n e synge, og det gikk bra en god stund -, men så stoppa det. Da løfta Leo hue fra labbane, satte snuten i været og istemte et høyt og langt:, u - u - u- !

Åpen dag på Bygdetunet

På et så flott bygdetun som Sannidal har, er det fint at det skjer ting som trekker folk. I august arrangerte historielaget markedsdag der. Det er mange som ønsker at dette skal bli en årlig tradisjon, slik som sanitetsforeningens grautfest var i mange år. Alle husene var åpne, og det var folk som "bodde" der for anledningen. Noen utførte huslige sysler som lefsebaking og håndarbeid, og folk kunne få vite litt om gamle teknikker og livet før i tida. Det var mange salgsboder med lokale aktører. Her var alt fra brød og sild til håndarbeid, bilder, redskaper og smykker representert.

Fra scenen var det underholdning, Åge Blomstadli fra Tørdal med sang og Olaf Lundheim fra Levang med sine historier, alltid like populært.

Festkomiteen til historielaget var på plass med sin bod. Pølser, vafler, brus og kaffe gikk unna.

FOTO: ERNST KALSETH

Ernst Kalseth får alltid mye oppmerksomhet rundt bildene sine. Det siste nye er vaskbare bordbrikker der motivet kan være fotografier eller gamle kort .

Fra det gamle albumet

Dette bildet er tatt på Tangen i Sannidal ca. 1939. Til venstre står Halvor Finbosen Humlestad (Tangen) f.1889 d.1969. Til høyre står Harry Klausen f.1897 d.1949. I midten, bakerst står Edith Klausen Westhrin f.1926 d.2014, Foran henne står hennes mor, Anna Olsdatter Klausen f.1892 d.1980. Anna var gift med Harry. Foran Anna står hennes søster, Inga Pauline Olsdatter Humlestad (Tangen) f.1900 d.1981. Inga var gift med Halvor. Foran Inga står Ediths søster Rigmor Klausen f.1928. Helt foran står Asbjørg Andrea Humlestad Jensen (Tangen) f.1933 d.2007, datter av Inga og Halvor. Hun ble gift med Jens Anton Jensen fra Jomfruland.

Jens Halvor Humlestad Jensen har lånt oss dette bildet.

Mange gaver til Arven

Gaveliste for Arven , mars til og med august 2015.

NEF 100, EBF 200, GEG 200, LS 200, TH 200, IKG 200, AES 250, KE 100, PS 100, KTB 105, WW 200, RAH 200, AH 200, ØW 200, JF 400, AHH 100, K & SHL 300, GØ 200 RITØ 300, PAE 200, HJL 100, IKB 200, ILO 100, TL 200, EA 200, OW 300, RB 200, ABS 200, OV 200, NJD 200, KKL 100, SL 200, ES 200, MHL 200, ABT 200, HGW 200, KHK 200, KWB 100, HRD 100, BL 200, LS 200, RØ 350, TD 200, OD 200, GL 200, KL 100, HN 300, LHB 300, MF 60, PS 200, FL 200, PRH 200, KME 200, KS 200, JHT 300, MS 200, AM 200, GAAa 200, SG 200, RA 200, EH 200, VG 200, ET 200, AS 200, EKK 200, GKD 100, MAa 200, THE 200, BKT 350, KPF 150, AOW 200, GH 100, PRD 300, KSL 200, HB 200, LS 200, IRMB 200, PT 200, GAa 200, LTH 100, HS 200, ESK 200, AT 250, MVE 200, SB 300, HE 150, KH 100, OAE 250, EGBS 250, ØD 200, IA 200, SRG 200, CFM 200, OP 100, NJ 200, RAa 200, OW 300, SAAa 200, KL 100, PASK 150, BS 200, KM 200, STR 200, KMR 200, KM 200, HG 150, JL 300, AJ 300, GKN 200, IP 150, GLKN 200, TAE 300, RR 150, KJ 100, IKB 1000, I &RL 200, SL 150, HDL 200, JHD 200, ED 100, JT 200, HS 200, JA 125, PT 1000, KH 300, OR 100, MKS 200, tre ukjente 370.

Årsmøte i historielaget

ble avholdt på Samfunnshuset 15.april. Om det er dekning for å si at det var Norgesrekord i frammøte er usikkert, men rekord i Sannidal i forbindelse med årsmøtet, det var det i alle fall. Det var 170 personer til stede, og det måtte ordnes provisoriske sitteplasser for at alle skulle få sitte. Valget gikk som vanlig uten store utfordringer, det ble sagt at hvis en først hadde fått et verv i Sannidal Historielag, har man det til naturlig avgang.

Kveldens hovedgjest var Jimmy Aasen som holdt et veldig interessant foredrag med tittelen "Fortell meg hvem du er". Det handla om en nederlender ved navn Tor Gundersen og hans tilknytning til Kragerø. Med utganspunkt i en e-post til Jimmy i 2009, ble det et innlegg i KV samme år, der personer som kjente til faren, Torleif Gundersen, ble bedt om å ta kontakt. Dette endte med at Tor fant og fikk kontakt med familien sin og fikk vite mye om sin far. Det viser seg veldig ofte at det er noen som vet noe, og med en lokal "Jimmy på sporet", så kan dører åpne seg for mange søkere.

Sannidal har også sitt lokale band, som både produserer og framfører sine egne sanger. Disse guttene, som kaller seg "Tonehjulsværket", var nok også et stort trekkplaster denne kvelden. De underholdt med hele 9 sanger, fordelt på før og etter pause. De har gitt ut CD-en "Spesiell av natur" i et opplag på 500, og de siste ble solgt på møtet. Dette er lokalt stoff, og noen og enhver kan nok få "passet sitt påskrevet" her. "En vanlig tirsdag", "Blæiby'n" og deres siste bidrag "en hyllest til brunsneglene", var noen av sangene som ble framført og mottatt med stor begeistring.

Pausa gikk som vanlig med loddsalg, smørbrød, kaffe og kake og masse god prat. Alltid spennende for kjøkkengjengen hvor langt maten rekker. Kvelden ble avsluttet med loddtrekning. Det ble spontan applaus da det ble opplyst om loddsalg på hele 18 500 kroner, noe som også er ny rekord.

Sluttkommentaren var at til høstmøtet gjelder det å være tidlig ute for å sikre seg en plass.

«Stinn brakke», Jimmy Aasen forteller om Torleif Gundersen fra Kragerø.

Tonehjulsværket trakk publikum. Fra v.: Ole Vidar Marcussen, Per Amund Solvang, Arild Moen og Morten Bohlin.
TEKST: AS FOTO: EK

100 000 kroner i gave til historielaget

Sannidal Sanitetsforening feiret nylig 100 års jubileum. I den forbindelse fikk historielaget en storslagen gave på hele 100 000 kroner. Dette er penger som det følger et ønske med, nemlig at de skal gå til restaurering av Mo skole, og der kommer de virkelig godt med. På vegne av historielaget rettes det en stor takk til sanitetsforeningen og samtidig gratulerer vi med de 100 år.

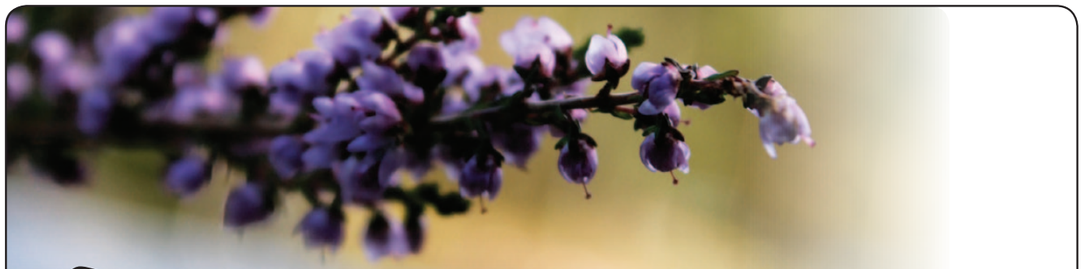

Høstmøte 2015

Onsdag den 14. oktober kl 18.30

Sted: Sannidal samfunnshus

Foredragsholder blir leder av Drangedal Historielag, Arne Lauvhjell

Det blir som vanlig servering av smørbrød, kake og kaffe samt utlodning

Alle er hjertelig velkomne ***Styret***

Returadresse:
Sannidal Historielag
Adr.: Gunnar Aabøe
Solstadbakken 16
3766 Sannidal

Hjemmelaget buss

Oddvar Andre Enggrav har sendt oss dette bildet, og han skriver følgende:
Under arbeid med å digitalisere min fars, Eilert O. Enggravs, mange negativer, dukket vedlagte motiv opp. Kan noen av Arvens lesere navngi personene i "bussen"? Fotoet er tatt i 1920-årene, antagelig i Kammerfoss. Konstruktørene og byggerne av bussen må ha hatt en interessant og morsom oppgave. Legg merke til fjærsystemet!

«ARVEN» UTGIS AV SANNIDAL HISTORIELAG
www.sannidalhistorielag.no

Redaksjonskomité:
Ragnar Grønåsen tlf. 99 16 02 50
Anne Sofie Aardalen tlf. 35 98 79 56
Ove Bertelsen tlf. 35 99 03 74
Gunnar Aabøe

Kasserer:
Inger Kristine Bratland tlf. 97 77 48 40
«Arven»s
bankgirokontonr.: 2655.60.82854

Husk å melde fra til redaksjonskomiteen ved den minste adresseforandring.